

Люди, будьмо ж людьми

Categories : [Вірші](#)

Date : 18/09/2010

Проникаєм у все, навіть крізь небеса,
Що нам день принесе? - висихає роса
Під палючим промінням роздертих світил,
На дорогах, якими самотньо нам йти.

Наче камінь, ковток вітру в грудях застиг,
Озирнемось назад - попеліють мости.
Спраглу душу давно не поїли нічим,
Забуваєм про Бога, за щастям рвучись.

Зорі падають в душу, лишають жалі,
Проти течій пливем, наче тінь кораблів,
Проти натовпу йдем, що помножує лють, -
Безнадійно шукаєм життя вищу суть...

Крізь терпіння і зради, крізь море скорбот,
Звироднілий доценту, нещасний народ
Йде в майбутнє наосліп й не відає ще -
Що не буде за зло йому жодних прощЕнь!

Люди, будьмо ж людьми! Крізь безмежжя небес
Проглядає на нас закривавлений хрест...

Джерело: <http://kyrios.org.ua/literature/poetry/1005-ljudi-budmo-zh-ljudmi.html>